

LEARNING TOXICOLOGY
THROUGH OPEN EDUCATIONAL

LAINSÄÄDÄNNÖN VASTAAVUUS

Cristina SALCĂ ROTARU, Camelia DRĂGHICI

Transilvania University of Braşov

rotaruc@unitbv.ro, c.draghici@unitbv.ro

Käännös Merja Mäkelä

Kuten yksikössä 1 mainitaan, YLEINEN JA ERITYINEN EUROOPAN UNIONIN LAINSÄÄDÄNTÖ MYRKYLLISILLE SAASTEYHDISTEILLE ei pelkästään rajoitu normatiivisiin säädöksiin, joiden ensisijaisena tarkoituksena on säännellä niiden oikeusjärjestystä, koska pilaantuminen on pääasiassa ihmisen, ihmisen toiminnan (yksilöllinen tai teollinen) vaikutusta. Näin ollen on tarpeen säädellä erityisesti sääntelytoimia, joiden pääkohdat ovat kyseisen toiminnan oikeudellinen asema ja epäpuhtauksien erityisvaatimukset. Pidämme näitä sääntöjä "lainsäädännöllisinä vastaavuuksina", ne täydentävät yleistä lainsäädäntökehystä täsmentämällä velvoitteita, poikkeuksia mukaan lukien, yhdistäen alueita. Lainsäädännöllisiä vastaavuuksia on myös tarkasteltu ja niiden muutosten seurauksia, jotka johtuvat joidenkin siihen liittyvien normatiivisten säädösten kumoamisesta tai muuttamisesta tai jotka ovat muodostaneet perustan velvollisuuksien laatimiselle tutkituilla aloilla.

Tämän yksikön sisältämät normatiiviset säädökset on esitetty suppeasti eikä niissä ole viittauksia tiettyihin linkkeihin, vaan yksikön tehtävänä on helpottaa lainsäädännön monimutkaisuuden ymmärtämistä ja avata ikkunoita niille opiskelijoille, jotka haluavat syventää osaamistaan.

1 LAINSÄÄDÄNNÖN VASTAAVUUS KAASUMAISILLA SAASTEILLA

Tämän alan yhteydet koskevat sellaisten normatiivisten säädösten esittämistä, jotka viittaavat muihin sääntelyalueisiin, mutta jotka vaikuttavat ilmakehän pilaantumisen vähentämiseen kaasumaisten epäpuhtauksien kanssa.

1. Euroopan parlamentin ja neuvoston *asetus (EY) N:o 715/2007*, annettu 20. päivänä kesäkuuta 2007, moottoriajoneuvojen tyyppihyväksynnästä kevyiden henkilö- ja hyötyajoneuvojen päästöjen osalta (Euro 5 ja Euro 6) sekä korjaamisesta ja ylläpidosta. Tällä normatiivisella säädöksellä vahvistetaan:

- yhteiset tekniset vaatimukset direktiivin 70/156/EY liitteessä II määriteltyjen M1-, M2-, N1- ja N2-luokan moottoriajoneuvojen tyyppihyväksyntää varten sekä varaosien, kuten korvaavien päästöjä rajoittavien laitteiden suhteen
- Euro5 ja -6 päästöjen raja-arvot hiilimonoksidin massasta, hiilivetyjen kokonaismäärä, ei-metaanisten hiilivetyjen massa, typen oksidien massa, hiilivetyjen ja typen oksidien yhteenlaskettu massa, hiukkasten massa (PM)
- hiilimonoksidipäästöjen päästöraja ja hiilivetypäästöjen päästöt kylmäkäynnistystestin jälkeen.

2. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/63 EY, annettu 20. päivänä joulukuuta 1994, bensiinin varastointiin ja sen jakeluun terminaaleista huoltoasemille aiheutuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden (VOC) päästöjen valvonnasta, jotka johtuivat seurauksina:

- tarpeesta vähentää höyrypäästöjä tankkaustoiminnassa polttoaineasemilla, mikä oli noin 200000 tonnia vuodessa vuonna 1993
- polttoaineen varastointi- ja jakeluverkkoon sisältyvistä VOC-päästöistä, jotka ovat noin 500000 tonnia vuodessa tai noin 5 prosenttia ihmisen sisältämien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden ihmispäästöistä yhteisössä ja koska nämä päästöt ovat merkittävä vaikutus ilman pilaantumiseen, erityisesti kaupunkialueilla.

Tällä direktiivillä vahvistetaan höyryjen talteenoton - höyryjen poistoyksiköllä, joka on sovitettu laimentamaan prosessin aikana - höyryn keskimääräinen poistopitoisuus, joka saa olla enintään 35 g/Nm³ tunnissa.

3. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/42/EY, annettu 21. päivänä huhtikuuta 2004, orgaanisten liuottimien käytöstä eräissä maaleissa ja lakoissa sekä ajoneuvojen korjausmaalaustuotteissa aiheutuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen rajoittamisesta ja jossa vahvistetaan VOC-pitoisuusrajojen enimmäismäärä

maalien ja lakkojen arvot, ajoneuvojen korjausmaalaustuotteiden korkeimmat VOC-pitoisuusraja-arvot.

4. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/31/EY, annettu 23. päivänä huhtikuuta 2009, hiilidioksidin geologisesta varastoinnista ja neuvoston direktiivin 85/337/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2000/60 /EY, 2001/80/EY, 2004/35/EY, 2006/12/EY, 2008/1/EY ja asetuksessa (EY) N:o 1013/2006.

Hiilidioksidin ympäristön kannalta turvallisen geologisen varastoinnin tarkoituksena on hiilidioksidin pysyvä eristäminen siten, että estetään ja, mikäli tämä ei ole mahdollista, eliminoidaan mahdollisuuksien mukaan kielteiset vaikutukset ja mahdolliset ympäristölle ja ihmisten terveydelle aiheutuvat riskit.

5. Komissio valtuutti 19. joulukuuta 2016 asetuksen (EU) 2017/655 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1628 täydentämisestä liikkuville työkoneille asennettävien käytössä olevien polttomoottoreiden kaasumaisten epäpuhtauspäästöjen valvonnasta , joka on jo saatettu päätökseen komission asetuksella (EU) 2017/655.

2 LAINSÄÄDÄNNÖN VASTAAVUUDET RASKASMETALLEILLA

2.1 Lainsäädännölliset vastaavuudet raskasmetalleille ilmassa

Tämän alan vastaavuussuhteet koskevat:

- valtioiden ja kansalaisten oikeutta tietoon ympäristön laadusta, sekä EU:n sääntelystä että kansainvälisestä sääntelystä
- yhteyksiä, joita voidaan tehdä raskasmetallien päästöjen vähentämiseksi ilmaan säätelemällä tällaisten epäpuhtauksien pitoisuuksia tuotteissa.

i. Oikeus tietoon

Ilmansuojelu edellyttää valtioiden yhteisiä ponnisteluja, joten viestintä ja keskinäinen tietojenvaihto ovat välttämättömiä. Ne toteutuvat komission täytäntöönpanopäätöksellä nro. 850/2011, annettu 12. päivänä joulukuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2004/107/EY ja 2008/50/EY muuttamisesta ilmanlaadun vastavuoroisen tietojenvaihdon ja raportoinnin osalta.

Useita päästöjen raja-arvoja säännellään vain kynnysarvosta, josta erityisraportointi on tehtävä erityisrekisteriin. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 166/2006, annettu 18. päivänä tammikuuta 2006, Euroopan epäpuhtauksien päästöjä ja siirtoja koskevan rekisterin perustamisesta sekä neuvoston direktiivien 91/689/ETY ja 96/61/EY muuttamisesta. päästöjen raja-arvoja tietyille ilman, veden ja maaperän epäpuhtauksille riippuen siitä, minkä tyyppistä toimintaa se on velvollinen raportoimaan Euroopan epäpuhtauspäästö- ja siirtorekisterille (EPTR). Tämä integroitu, yhtenäinen EPTR on luotettava tietokanta yleisölle, teollisuudelle, tutkijoille, vakuutusyhtiöille, paikallisviranomaisille, kansalaisjärjestöille ja muille päätöksentekijöille ympäristönäkökohtien vertailua ja päätöksiä varten. Lyhyesti kuvattuna:

- Rekisteri sisältää tietoja ilman, veden ja maaperän epäpuhtauspäästöistä sekä epäpuhtauksien siirtämisestä jätevesiin ja jätteisiin.
- Tiedotteita annetaan, kun päästöaso ylittää tietyn kynnysarvon ja on peräisin yhdestä liitteessä I luetellusta 65 toiminnasta. Suurin osa näistä toimista säännellään myös direktiivin 75/2010/EY mukaisesti, ja se kattaa erityisesti laitokset, seuraavilla aloilla: energiantuotanto, mineraaliteollisuus, kemianteollisuus, jäte- ja jätevesihuolto sekä paperin ja puun tuotanto ja jalostus.
- Rekisteri kattaa liitteessä II luetellut 91 epäpuhtaudet, mukaan luettuina kasvihuonekaasut, muut kaasut, raskasmetallit, torjunta-aineet, klooratut orgaaniset aineet ja muut epäorgaaniset aineet.

- Rekisteriin sisältyy myös tietoja hajakuormituslähteistä.

Tämän rekisterin perustaminen on seurausta YK:n Euroopan talouskomission pöytäkirjan epäpuhtauksien päästöjä ja siirtoja koskevista rekistereistä 2. päivänä joulukuuta 2005 tehdystä neuvoston päätöksen 2006/61/EY soveltamisesta ja se on EU:n lainsäädännön linkki kansainväliseen lakiin.

ii. Saasteet tuotteissa

Saastumisen vähentäminen ennaltaehkäisyperiaatteen mukaan voidaan tehdä lähteessä, joten useat normatiiviset säädökset rajoittavat tiettyjen tuotteiden raskasmetallien läsnäoloa rajoituksin ja kielloin.

Esimerkkinä on bensiinin ja dieselpolttoaineiden laadusta 13.10.1998 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston *direktiivi 98/70/EY*, jossa säädetään liitteessä I olevasta polttoaineiden ympäristövaatimuksista sytytysmoottoreilla lyijypitoisuus arvoon 0,005 g/l.

Tämä raja on linjassa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen kanssa 25. päivänä toukokuuta 2011 annetun komission asetuksen kanssa (EU) N:o 582/2011 toimeenpanosta muuttaen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta EY N:o 595/2009 (Euro VI) raskaille ajoneuvoille ja muuttaen liitteitä I ja III direktiivissä 2007/46/EY.

b. Lainsäädännölliset vastaavuudet raskasmetalleille vesissä

Tämän alueen vastaavuudet menevät raskasmetallien ulkopuolelle ja täydentävät veden suojelua seuraavilla aloilla:

- lääkkeiden aiheuttamat riskit ympäristölle ja ympäristölle
- uimaveden laadun arviointi ja seuranta.

Lääkkeiden ympäristölle aiheuttamiin riskien suhteen on viitattava *direktiivin 2008/2008/EY mukaiseen vesipolitiikan alan unionin laajuiseen seurantaan tarkoitetuista aineista 20. päivänä maaliskuuta 2015 annetun komission täytäntöönpanopäätökseen (EU) N:o 2015/495/105/EY.*

8c-artikla, joka koskee lääkevalmisteita koskevia erityissäännöksiä, direktiivin 105/2008 säädetään, että direktiivin 2000/60 16. artiklan 9 kohdan ja tarvittaessa ympäristövaikutusten arvioinnista vuonna 2013 tehdyn tutkimuksen perusteella ja muiden tutkimusten ja asiaan liittyvien kertomusten perusteella komissio laatii mahdollisuuksien mukaan kahden vuoden kuluessa 13. päivästä syyskuuta 2013 strategisen lähestymistavan vesien saastumiseen lääkkeistä.

Strategiseen lähestymistapaan sisältyy tarvittaessa ehdotuksia, joiden avulla lääkkeiden ympäristövaikutukset voidaan mahdollisuuksien mukaan ottaa paremmin huomioon lääkkeiden markkinoille saattamista koskevassa menettelyssä.

Tämän strategisen lähestymistavan puitteissa komissio laatii tarvittaessa 14:een päivään syyskuuta 2017 mennessä toimenpiteitä, jotka toteutetaan unionin ja jäsenvaltioiden tasolla, jotta voidaan käsitellä tarvittaessa farmaseuttisten aineiden, erityisesti sellaisten lääkkeiden, 8b -artiklan 1 kohdassa mainittujen aineiden päästöjen, päästöjen ja häviöiden vähentämiseksi vesiympäristössä, ottaen huomioon kansanterveystarpeet ja ehdotettujen toimenpiteiden kustannustehokkuus.

14. päivänä syyskuuta 2017 olisi esitettävä ensimmäinen valvontaluettelo, joka sisältää enintään 10 ainetta tai aineryhmää, joka ilmoittaa kullekin aineelle seurantamatriisit ja mahdolliset analyysimenetelmät, jotka eivät aiheuta liiallisia kustannuksia.

Ensimmäiseen valvontaluetteloon kuuluvat seuraavat: diklofenaakki (CAS 15307-79-6), 17-beeta-estradioli (E2) (CAS 50-28-2) ja 17-alfaetinyyliestradioli (EE2) (CAS 57- 63-6).

Merkittävää on, että vaikka farmaseuttiset määräykset sisältävät eritelmiä raskasmetallien olemassaolosta huumeissa, ja niillä on kielteinen vaikutus ihmisten terveyteen, nykyinen lähestymistapa myös muuttaa ympäristön saastumista.

Erillinen asetus uimaveden laadun hallinnoinnista ja direktiivin 76/160/ETY kumoamisesta 15. päivänä helmikuuta 2006 on annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissa 2006/7/ EY, jossa jäsenvaltiot velvoitetaan arvioimaan ja valvomaan uimaveden laatua ja minkä tahansa pintavesimuodostuman osaa, jossa toimivaltainen viranomainen ennustaa suuren joukon ihmisiä uivan, eikä ole asettanut pysyvää kieltoa tai antanut pysyvää suositusta uimisesta.

c. Lainsäädännöllist vastaavuudet raskasmetalleista maaperässä

Tämän alan vastaavuudet tehdään kansainvälisten ja EU:n säännösten mukaisesti vaarallisten jätteiden raskasmetallipitoisuuteen. Jätteiden ongelma tulee rajatylittäviksi sen johdosta, että sitä kuljetetaan muiden valtioiden alueelle hävittämistä varten.

Vaarallisten jätteiden maan rajan ylittävien siirtojen ja käsittelyn valvonnasta 22. päivänä maaliskuuta 1989 tehty Baselin yleissopimus, johon yhteisö on liittynyt vuonna 1994, toteutettiin antamalla neuvoston asetus (ETY) N:o 259/93, edellä mainittujen lähetysten vähentämistä ja valvontaa koskevat säännöt. Säännöksiä on kehitetty muun muassa, jotta nykyinen yhteisön jätehuoltoverkon valvontajärjestelmä täyttäisi Baselin yleissopimuksen vaatimukset. Todellisuudessa on kuitenkin otettu käyttöön uusia ympäristöhaasteita vastaava lainsäädäntökehys, jolloin jätteiden siirroista 14. päivänä kesäkuuta 2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1013/2006 kumoaa asetuksen 259/93. Tässä asetuksessa otetaan huomioon tiukempi menettely jätteiden siirrosta, mukaan lukien vaarallinen jäte.

Jätehuollon tärkeä periaate edellyttää, että jos jätettä ei voida välttää, sitä olisi käytettävä uudelleen tai hyödynnettävä materiaalien tai energian hyödyntämiseksi.

Tässä suhteessa paristoista ja akuista sekä käytetyistä paristoista ja akuista annettu direktiivi 2006/66/EY ja direktiivi 91/157/ETY kumoamisesta kieltävät saattamisen markkinoille:

- a) Tämä koskee kaikkia paristoja ja akkuja, myös jos ne on yhdistetty laitteisiin, jotka sisältävät yli 0,0005 prosenttia elohopeaa painosta, 1 kohdan a alakohdassa esitettyä kieltoa ei sovelleta nappiparistoihin, joiden elohopeapitoisuus on enintään 2 painoprosenttia 1 päivään lokakuuta 2015 asti.
- b) Tämä koskee kannettavia paristoja tai akkuja, myös laitteisiin liitettyjä, jotka sisältävät yli 0,002% kadmiumia painosta
- velvoittaen jäsenvaltiot saavuttamaan seuraavat vähimmäiskeräysmäärät:
 - a) 25 prosenttia 26 päivään syyskuuta 2012 mennessä
 - b) 45 prosenttia 26 päivään syyskuuta 2016 mennessä.
- Edellytetään, että kierrätysprosessit voidaan saavuttaa seuraavilla kierrätystehokkuustasoilla:
 - a) lyijyakkujen ja akkujen keskimääräisestä painosta laskemalla 65 prosenttia, mukaan lukien lyijypitoisuuden kierrätys mahdollisimman korkealle teknisesti, samalla kun vältetään liialliset kustannukset
 - b) nikkelikadmiumparistojen ja akkujen 75 prosentin kierrätys keskimääräisestä painosta, mukaan lukien kadmiumpitoisuuden kierrätys mahdollisimman teknisesti, samalla kun vältetään liialliset kustannukset
 - c) kierrätys 50 prosenttia muiden jätteiden paristojen ja akkujen keskimääräisestä painosta.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin perustamissopimuksen mukaisesti hävittää kerätyt kannettavat paristot tai akut, jotka sisältävät kadmiumia, elohopeaa tai lyijyä, kaatopaikoille tai maanalaiseen varastointiin, kun käytettävissä ei ole elinkelpoisia loppumarkkinoita. Jäsenvaltiot voivat myös perustamissopimuksen mukaisesti hävittää kerätyt kannettavat paristot tai akut, jotka sisältävät kadmiumia, elohopeaa tai lyijyä, kaatopaikoille tai maanalaiseen varastointiin osana raskasmetallistrategiaa, joka ottaen

huomioon ympäristön, talouden ja yhteiskunnalliset vaikutukset, osoittaa, että tämä hävittäminen olisi suositeltavin vaihtoehto verrattuna kierrätykseen.

3 LAINSÄÄDÄNNÖN VASTAAVUUDET PYSYVILLE ORGAANISILLE SAASTEYHDISTEILLE

Lainsäädännölliset vastaavuudet tällä alalla koskevat:

- EU:n lainsäädäntömuutosten seuranta, kun otetaan huomioon yksikössä 1 (A jakso) yksilöidyt kansainväliset määräykset
- vuoden 2004 asetusta 850 koskevat säädökset tuonti- ja vientitoiminnassa, asetuksella N:o. 1907/2006 kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH-asetus), päätösluettelon laatimisesta jätteistä, myös vaarallisista jätteistä, ja direktiivistä IPPC 75/2010 (pääluokat B-E).

Muutokset vuoden 2004 asetukseen

Ne syntyvät sopimuspuolten konferenssin (COP) vuoden 1979 yleissopimusta tai Tukholman yleissopimukseen tehtyjä muutoksia koskevista muutoksista.

Valtioiden rajat ylittävän ilman saastumisen sääntelyn päivittämiseksi vuoden 1998 pöytäkirjan perusteella olisi noudatettava päätöksiä sen muutosten hyväksymisestä. Viimeinen muutos on se, jota on korostettu 21. huhtikuuta 2016 tehdyllä neuvoston päätöksellä (EU) 2016/769, joka koskee pysyviä orgaanisia yhdisteitä koskevan vuonna 1979 tehdyn valtiosta toiseen tapahtuvaa ilman epäpuhtauksien kaukokulkeutumista koskevaan yleissopimukseen tehtyjä muutoksia.

Seuraavat selvennykset ovat kuitenkin tarpeen:

- Euroopan unioni pitää erittäin tärkeänä sitä, että yleissopimuksen liitteitä A, B ja C laajennetaan asteittain sisällyttämällä uudet aineet, jotka täyttävät kriteerit,

jotta niitä voidaan pitää pysyviä orgaanisia yhdisteitä (POP) ottaen huomioon ennalta varautumisen periaate, jotta voidaan saavuttaa yleissopimuksen tavoitteet ja sitoumus minimoida kemikaalien haitalliset vaikutukset vuoteen 2020 mennessä, jotka hallitukset ottavat huomioon kestävän kehityksen huippukokouksessa Johannesburgissa vuonna 2002.

- Yleissopimuksen 22 artiklan mukaisesti sopimuspuolten konferenssi (jäljempänä COP) voi tehdä päätöksiä yleissopimuksen liitteiden A, B ja C muuttamisesta. Nämä päätökset tulevat voimaan yhden vuoden kuluttua siitä, kun yleissopimus on tallentanut muutoksen, mutta ei yleissopimuksen niille osapuolille, jotka eivät halua soveltaa muutosta.
- Yleissopimuksen allekirjoittaneessa EU:n jäsenvaltiossa se ei myöskään noudata mitään sen myöhemmistä muutoksista, joihin EU on tehnyt täytäntöönpanopäätöstä sitovan säädöksen hyväksymistä koskevan tarkistuksen hyväksymisestä. On välttämätöntä, että kyseinen valtio kunnioittaa muutosta, jota ei ole erikseen hyväksytty.

Edellä olevan esimerkin mukaan muutosten hyväksymistä koskevia päätöksiä on noudatettava.

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N: o 649/2012 vaarallisten kemikaalien viennistä ja tuonnista

Kemikaaleja ja esineitä, joiden käyttö unionissa on kielletty ihmisten terveyden tai ympäristön suojelemiseksi, sellaisena kuin ne on lueteltu liitteessä V, ei saa viedä. Alalla on yhteys siihen, että Annex V Chemicals ja tuotteet, vientikiellossa A osassa viitataan useisiin 18 pysyvän orgaanisen pilaavan aineen joukkoon, jotka luetellaan Tukholman yleissopimuksen liitteissä A ja B.

Asetus N:o. 1907/2006

REACH-asetuksessa säädetään aineista ja seoksista, joita on sovellettava sellaisten aineiden valmistukseen, markkinoille saattamiseen tai käyttöön itsenäisesti, seoksissa tai esineissä, sekä seosten markkinoille saattamisesta. Se on hyvin monimutkainen asetus, joka perustuu periaatteeseen, jonka mukaan valmistajat, maahantuojat ja jatkokäyttäjät (tuotantoprosessi) voivat varmistaa, että ne tuottavat, asettavat markkinoille tai käyttävät aineita, joilla ei ole haitallisia terveysvaikutuksia ihmisille tai ympäristölle.

Päätös N:o 2014/955/EU, annettu 18. päivänä joulukuuta 2014, jätteen luettelon vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98 /EY mukaisesti tehdyn päätöksen 2000/533/EY muuttamisesta

Olemme maininneet, että pysyvät orgaaniset epäpuhtaudet sisältävät jätteet kuuluvat vaarallisten jätteiden luokkaan. Jätteen luokittelu vaaralliseksi jätteenä, johon liittyvät koodit voidaan osoittaa sekä vaaralliselle että ei-vaaralliselle jätteelle, on sovellettava seuraavaa: jätteet sisältäen polykloorattuja dibentso-p-dioksiineja ja polykloorattuja dibentsofuraaneja (PCDD / PCDF), DDT [1,1,1-trikloori-2,2'-bis (p-kloorifenyyli) etaani], klordaani, heksakloorisykloheksaanit (mukaan lukien lindaani), dieldriiniä, endriinia, heptaklooria, heksaklooribentseenia, klordekonia, aldrinia, pentaklooribentseenia, mirexia, toksafenia, heksabromidifenyyliä ja PCB-yhdisteitä luokitellaan vaarallisiksi jätteiksi, jos ne ylittävät Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 850/2004 liitteessä IV esitetyt raja-arvot.

Päätös 2010/75/UE

Jos POP-yhdisteitä esiintyy tahattomasti joissakin teollisuustoiminnoissa, nämä toiminnot kuuluvat teollisuuden päästöjä koskeviin asetuksiin, jotka edellyttävät tiettyjen päästöjenhallintatoimenpiteiden soveltamista.

4 LAINSÄÄDÄNNÖN VASTAAVUUDET TORJUNTA-AINEILLE

Lainsäädännölliset korrelaatiot tällä alalla koskevat:

- viittausten kumoamista kumottuun normatiiviseen säädökseen (A jakso)
- viittausta valvontasäännöksiin (B jakso)
- tarvetta luoda perus- ja jatkokoulutus- ja sertifiointijärjestelmät (pääluokka C);
- Rotterdamin yleissopimuksen soveltamista (osa D)
- muut asiakirjat (jakso E).

A. Viittausten tulkinta kumottuun normatiiviseen säädökseen

Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 396/2005, jolla muutetaan myös direktiiviä 91/414/ETY, olisi annettava asetukset (EY) N:o 1107/2009, joka koskee kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamista, koska viimeksi mainittu on kumonnut direktiivin 91/414/ETY.

Direktiivejä 86/362/ETY, 86/363/ETY ja 90/64/ETY osaksi kansallista lainsäädäntöä ei pitäisi enää soveltaa, koska ne kumotaan asetuksella (EY) N:o 396/2005 jäsenvaltioiden tasolla. Direktiivin säännöksiä on kunnioitettava täysin eikä kumotun pääsädöksen (direktiivi) saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä.

B. Viittaus valvontasäännöksiin

Vaikka tarkistusten on oltava yksinkertaisia, muutokset, jotka on tehty komission 2017/662/Euratom täytäntöönpanoasetuksesta 2016/662, joka koskee unionin 2017, 2018 ja 2019 yhteensovitettua monivuotista valvontaohjelmaa torjunta-aineiden jäämien enimmäismäärien noudattamisen varmistamiseksi arvioida kuluttajien altistumista torjunta-ainejäämille kasvi- ja eläinperäisissä elintarvikkeissa ja elintarvikkeissa, voimme todeta, että se on kumottu 6. huhtikuuta 2017 annetulla komission

täytäntöönpanosäädöksellä (EU) 2017/660, joka koskee unionin koordinoitua monivuotista valvontaohjelmaa 2018, 2019 ja 2020, jolla varmistetaan torjunta-aineiden jäämien enimmäismäärien noudattaminen ja arvioidaan kuluttajien altistumista torjunta-ainejäämille kasvi- ja eläinperäisissä elintarvikkeissa ja elintarvikkeissa. Koska kumoamisasetus koskee vuosien 2018 ja 2019 valvontaa, katsomme, että sitä sovelletaan edelleen vuoden 2017 valvontaan.

Toinen tärkeä normatiivinen säädös on *komission asetus (EY) N:o 2002/63/EY, annettu 11. päivänä heinäkuuta 2002, yhteisön kasvien ja eläinperäisten tuotteiden torjunta-ainejäämien virallisen valvonnan menetelmistä ja direktiivi 79/700/ETY kumoamisesta kasvi- tai eläinperäisistä tuotteista torjunta-ainejäämien määrittämiseksi.*

Esitetyt säännöt voidaan yhdistää alan toimijoihin:

- terveys ja työturvallisuus työntekijöiden altistumisessa näihin tuotteisiin liittyvien riskien ehkäisemiseksi
- torjunta-aineiden levityskaluston ympäristövaatimusten noudattaminen.

C. Perus- ja jatkokoulutus- sekä sertifiointijärjestelmien tarve

Sekä perus- että täydennyskoulutuksen järjestelmät soveltuvat torjunta-aineiden jakelijoille, neuvonantajille ja ammattimaisille käyttäjille. Sertifiointijärjestelmien tarkoituksena on rekisteröidä nämä koulutusjärjestelmät siten, että torjunta-aineita käyttävät tai tulevat käyttävät täysin tietoisia ihmisten terveydelle ja ympäristölle mahdollisesti aiheutuvista riskeistä sekä asianmukaisista toimenpiteistä näiden riskien vähentämiseksi mahdollisimman paljon.

Niille ei-ammattimaisille käyttäjille, joilla ei yleisesti ole samanlaista koulutusta tällä alalla, katsotaan, että niille, jotka ovat saaneet perus- ja täydennyskoulutusta, mukaan lukien varmentaminen, olisi annettava suosituksia erityisesti turvallisen käsittelyn ja varastoinnin alalla, torjunta-aineiden sekä pakkausten hävittämisessä.

D. Rotterdamin yleissopimuksen soveltaminen

Rotterdamin yleissopimus tiettyjen vaarallisten kemikaalien ja vaarallisten torjunta-aineiden kansainvälisen kaupan ennakoilmoitusta koskevasta menettelystä neuvoston päätöksellä 2006/730/EY hyväksyttiin ja ratifioitiin.

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 649/2012 pannaan Rotterdamin yleissopimus täytäntöön unionin tasolla. Asetuksessa pannaan täytäntöön myös pysyviä orgaanisia yhdisteitä koskeva Tukholman yleissopimus, koska se kieltää pysyvien orgaanisten yhdisteiden tunnistamisen kemikaaleina yleissopimuksessa, ellei Tukholman yleissopimuksessa ole erityisiä poikkeuksia.

Rotterdamin yleissopimuksella, joka koskee tiettyjen kansainvälisten kauppaa koskevien vaarallisten kemikaalien ja torjunta-aineiden ennakkohyväksyntämenettelyä (PIC), on tarkoituksena edistää osapuolten yhteistä vastuuta ja yhteistyöhalukkuutta vaarallisten kemikaalien kansainvälisessä kaupassa ihmisten terveyden suojelemiseksi ja ympäristöstä aiheutuvat haitat ja edistää niiden ympäristöystävällistä käyttöä. Se on kehitetty Yhdistyneiden Kansakuntien ympäristöohjelman (UNEP) vuonna 1989 muutetun kemikaalien tietojen vaihtoa koskevien Lontoon suuntaviivojen täytäntöönpanemiseksi saadun kokemuksen pohjalta ja jakelu- ja käyttökäytäntöjä koskevasta kansainvälisestä käytäntösäännöstöstä Elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) torjunta-aineista vuonna 1990 muutettuna. Näissä ohjelmissa säädettiin vapaaehtoisesta PIC-menettelystä.

E. Muut dokumentit

Asiakirjoista, jotka eivät ole sitovia, mutta tärkeitä, voidaan mainita:

- a) Komission tiedonanto Euroopan parlamentille ja neuvostolle hormonaalisista haitta-aineista ja komission luonnoksista, joissa määritellään niiden perustamista koskevat tieteelliset perusteet kasvinsuojeluaineita ja biosidejä koskevan EU-lainsäädäntö
- b) Euroopan parlamentin 15. marraskuuta 2011 antama päätöslauselma mehiläisten terveydestä ja haasteista mehiläishoitoalalla
- c) Komission suositus, annettu 30 päivänä toukokuuta 2008, sinkkioksidia, sinkkisulfaattia ja biosinkkiä (ortofosfaatti) koskevien riskien vähentämistoimenpiteistä.

Johtopäätös, joka pitäisi säilyttää tämän osan työstön jälkeen, on, että kun halutaan selvittää, mitkä ovat alueen vaatimukset, ei pidä pysähtyä kyseisellä alalla määriteltyihin säännöksiin vaan pyrkiä laajentamaan hakuja ja niihin liittyviä kenttiä, kuten olemme havainneet, jokaiselle saasteelle. Laajentaminen voi koskea saastuttavaa toimintaa, kyseisessä toiminnassa käytettäviä raaka-aineita, tuotteita, sivutuotteita ja jätteitä, erityistä tai yleistä valvontaa.

**VNIVERSIDAD
D SALAMANCA**

CAMPUS OF INTERNATIONAL EXCELLENCE

ALMA MATER STUDIORUM
UNIVERSITA DI BOLOGNA

South-Eastern Finland
University of Applied Sciences

UNIVERZITA
KARLOVA

Universitatea
TRANSILVANIA
din Braşov

ИКИТ

<https://toxoeer.com>

Project coordinator: Ana I. Morales
Headquarters office in Salamanca.
Dept. Building, Campus Miguel de Unamuno, 37007.
Contact Phone: +34 663 056 665